

**20 ÉVES A
(2002-2022)**

HARANG-SZÓ

**A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és
a bokrosi Szent László templom híveinek lapja**

XIX. évfolyam, 2. (68.) szám, 2022. Karácsony

A HÁZ

Örömmel, sőt nosztalgiával gondolok a szülői házra, ahol boldog gyermek éveimet éltem. Visszaemlékezem azokra a nehéz pillanatokra, amikor ott kellett hagynom azt a házat, hogy gimnáziumba mehessek. És úgy gondolom, hogy ezzel nem vagyok egyedül.

Van valami mindannyiunk lelkében, ami szorosan fűz a szülőhelyünkhöz, a házhoz, amelyben laktunk, amelyben boldogan éltük életünk első éveit. Annak ellenére, hogy közben esetleg elköltöztünk, és más, talán nagyobb és szebb házakban lakunk, mint amilyen volt az első, mégis semmi nem tudja felülmúlni, mert az első ház megmarad számunkra, mint legszebb hely, kiindulási pont, amelynél jobb lakóhely nem létezik.

A ház nem csupán azt a helyet jelenti, ahol négy falra egy tetőt helyeznek el, amelynek belsejébe húzódunk egy kis időre, hogy az megvédjen a természet okozta nehézségektől. A ház az a hely, ahol először tapasztaltuk meg, éltük át a melegséget, a családtagok szeretetét. Ez a szülői ház egy igazi lelki ékszerdoboz, amelyben féltve őrizzük a legszebb emlékeinket, legkedvesebb érzéseinket.

Láthattuk az évek során, hogy különféle természeti katasztrófák esetében, az idősök semmi áron nem akarták elhagyni saját házukat, még akkor sem, ha a hatóságok nyomatékosan erre kérték őket, annak érdekében, hogy megmenthessék életüket. Életük munkája az a ház, az ő házuk, amelyhez sok emlék fűzi őket. Inkább a padlásra, vagy a tetőkre mentek, minthogy elhagyják azt a házat, amely tele

van szép emlékekkel. A honvágy, a szülői ház utáni vágy... Az első ház iránti nosztalgia talán megvan mindannyiunkban. Ez egy olyan valami, ami bele van vésve az emlékezetünkbe, de annál inkább a szívünkbe.

„És az Ige testté lett és közöttünk lakott” (Jn 1,14). Ilyen házzá alakult az egész földkerekség több mint 2000 évvel ezelőtt, akkor, amikor Isten úgy határozott, hogy a Földet választja lakóhelyéül,

saját házává. Jézus születésével ez a Föld az ő házává lett, egy ház, amely Őt hozzánk köti, és bennünket Hozzá, egy ház, amely lényegi egységet kovácsol ember és Isten között, testvéri, családi közösséggé formál. Ez nem egy szálloda, ahová elutazott Isten, hogy pár napig, vagy hétig megszállhasson, hanem ez a Föld Isten házává

lett, aki úgy határozott, hogy vele együtt ott lakjon az ő végtelen szeretete is.

Ezért érezzük azt, hogy Jézus születése a legszebb ünnep, hogy a karácsonyi énekek a legszebbek, amelyek képesek megérinteni a szív legérzékenyebb pontjait. Ezért tapasztaljuk, hogy városaink, falvaink, az emberek, a nem keresztények is, ilyenkor megváltoznak, mert ez az az Ünnep, amikor az Ég és a Föld, az Isten és az ember összeköltözött, kezet fogott egymással, eggyé lett. Egy olyan ünnep, amikor Isten jelenléte és az emberi szív várakozása találkozott, az ünnep, amikor a Föld Isten házává lett, és az Ég megnyílt az ember számára. Ezen a napon az angyalok és a pásztorok közösen éneklik: „Dicsőség a magasságban Istennek, és a földön békesség a jóakarató embereknek” (Lk 2,14).

folytatás a 2. oldalon

Isten hozzánk költözésének az eseménye egyedi és megismételhetetlen. Már nem lehet úgy élni ebben a házban, mint előtte, hisz Isten az ő szeretetével érkezett, abba a házba, amelyet tulajdonképpen Ő épített nekünk, akkor is, ha az ember úgy érzi, hogy ő maga küzdött e házért. Ebben a házban Isten tüzet akar gyújtani, ennek a háznak a lakóinak akarja újra biztosítani az igazi otthon melegét, amelyre nagy szüksége van a nagy család minden egyes lakójának.

Az embernek tágra kell nyitnia szíve ajtaját, hogy Istent a szívébe tudja fogadni, ahol örökre velünk akar maradni, abban a házban, amely emlékeztet bennünket még a szép gyermekkori élményekre, feleleveníti az istenszeretet, a testvéri összetartozás, a gyermeki hit és az otthon melegének felejthetetlen érzését. Ez a velünk lakó Isten az, aki felébreszti szívünkben az igazi honvágyat, az igazság, a hit, a remény, a szeretet utáni vágyat, amelyek képessé teszik az embert arra, hogy befogadja Istent, és Istennel együtt igazán otthon érezze magát. *dr. Tótsi Bálint plébános*

MIND ELMEGYÜNK...

*Mind elmegyünk, a ringatózó fák alól mind elmegyünk,
a párás ég alatt mind indulunk a pusztaságon át
a száraz ég alá, ahányan így együtt vagyunk,
olyik még visszanez, a holdsugár a lábnyomunkba lép,
végül mind elmegyünk, a napsütés is elmarad
és lépdelünk a csillagok mögött a menny abroncsain,
tornyok fölé, olyik még visszanez és látni vágy,
hullott almát a kertben, vagy egy bölcsőt talán
ajtó mellett, piros ernyő alatt, de késő már, gyerünk,
ahogyan a harangok konganak, mind ballagunk
mindig másként a csillagok mögött, a puszta körfalán,
ahányan végre így együtt vagyunk, mind elmegyünk.*

(Weöres Sándor: Bolero)

Weöres Sándort sokan gyermekverseiről ismerik. Számomra az egyik legszebb verse a „Bolero”. A hangulata fogott meg, évekkel ezelőtt. Csodálatosnak tartottam azt is, hogy az írók-költők egymásra utalnak munkáikban. Hiszen ki ne olvasta volna a „Szent Péter esernyője” című kedves Mikszáth regényt, vagy legalább is, ne látta volna annak filmfeldolgozását. A piros ernyő alá rejtett bölcső képe...

De csongrádi tanyánk kertjében a hullott almák, birsalmák is soká megmaradnak az ember emlékezetében... S hányszor nézünk fel unokáinkkal a csillagos égre, a menny abroncsaira!

Hallgatjuk vasárnaponként a misére hívó harangszót, esténként a Nagytemplom 8 órai harang-szavát, vagy a temetésekkor megcsendülő kis lélekharangot... Utóbbi egyre gyakrabban, hiszen az idős korosztályból mind többen megyünk át az örök hazába... A Halottak napi megemlékezések, a temetők fényei, a virágözön, - ami hála a kedvező őszi időjárásnak - elborítja a sírokat, mind-mind elment szeretteinkre irányítják figyelmünket. Hiszen, valóban, mind elmegyünk a néma fák alól...

S nem mindegy, milyen emléket hagyunk magunk után. Számomra a legemlékezetesebb Nagyanyó elmenetele volt. Már van annak 44 éve, de minden esztendőben, ha összegyűlünk unokáimmal a sírja körül, felidézzük, hogy hogyan is történt. Koncz Veronika szent életű, jóságos asszony volt. Karácsonykor, a szentestén hunyt el. Előtte még bent voltunk nála a kórházban, s elmondta, hova rejtette el a négy „fontos” almát a ruhái közé, hogy frissek maradjanak... azt tegyük a fa alá... (Máig minden családom tesz a karácsonyfa alá almát, egy kendőben.)

Másnap, amikor bementünk a kórházba, már csak a kis rózsafüzérét találtuk meg. Minden szobatársa sírt. Senki nem fogadott el pénzt a gondozásáért. Az orvosnő, akinek meg akartuk köszönni a törődést, elhárította, s azt mondta, *ő tartozik köszönettel, hogy Nagyanyót megismerhette...* Értik ezt? Messze sugárzó szelleme volt. Pedig egy négy elemi végzett asszony volt, a Vár-köz hároomból...

Hite hűségének köszönhetjük, hogy fiatalon mi is kitartottunk világnézetünkben, visszataláltunk keresztény önmagunkhoz. Hiszen minden vasárnap kísértük a templomba... Fiamnak, amikor megszületett, egy kicsi kenyeret adott a kezébe: „Olyan jó legyél, mint a kenyér!” Kislányomnak egy pénzdarabot: „Olyan kapós legyél, mint a pénz!” Szívből mondhatom, a legnagyobb ajándék volt életemben, hogy Vele élhettünk majd másfél évtizedig kicsi budapesti lakásunkban. (Lányom, s legnagyobb unokám is az ő nevét örökölte...) Karácsonykor, Urunk születésnapján, mindig arra gondolok, hogy jelképes: Ő is ezen a napon született újjá, a Mennyországban. *dr. Botos Katalin*

AZ ELSŐ TALÁLKOZÁS

Elsőáldozók: **Varga Liza, Birk Balázs, Tóth András, Seres Nóra, Kovács Anna, Kovács Eszter** és Tópsi Bálint plébános.

A képen nem szerepelnek: Bodorné Ternai Sára, Kecskés László és Kormányos Anna hitoktatók.

Május 15-én csongrádi templomainkban számos gyermek járult az Úr színe elé első Szentáldozásra, az első közvetlen találkozásra Jézussal.

Az ünnepi szentmisét több alkalomból álló felkészülési időszak előzte meg. Bálint atya a Nagyboldogasszony plébánián várta hétről-hétre a jelentkezőket, hogy méltó módon, megfelelő tudással és Jézus-váró gyermeki, tiszta szívvel történjen meg az a bizonyos első alkalom.

Az időpont közeledtével a várakozásba egyre feszültebb izgalom is keveredett, hiszen a megtisztult lélekhez az első szentgyónáson át vezetett az út.

Szülőkként felidézhattuk az ifjúkori emlékeinket, látva a következő nemzedéket, ahogy a bánatima szövegét tanulják, gyakorolják, vagy a lelkitükör segítségével buzgón készítik a „bűnös listát”, titokban azt remélve, hogy a saját gyűjteményük talán rövidebb lesz, mint társaiké. Nehéz megmondani, hogy a szentgyónás napján ki is izgult jobban, a gyóntatószékbe belépő gyerekek vagy a kívül, értük fohászkodó felnőttek. Az elégtétel elmondása utáni hatalmas mosoly az arcukon mindent elmondott az élményükről.

A bűnöktől való teljes megszabadulást jelképezte a kis cédulák elégetése a templomkertben. Ezek után már csak arra kellett vigyázni, hogy másnapig, a szentáldozásig sikerüljön megőrizniük a makulátlan tisztaságú lelkületet. A szentmisére a hitoktatók felolvasási feladatokkal is készítették a gyerekeket.

A felemelő szertartás során Bálint atya prédikációját a gyerekekhez intézte, majd elkövetkezett a várva-várt pillanat, a gyerekek áhítattal vették magukhoz az Eucharisziát és adtak hálát a szentségben való részesülésért.

A szülői áldás elmondásával mi is aktív résztvevői lehettünk a szentmisének, a Mennyei atya áldását kérve a gyerekek Hozzá vezető útján. Mindannyian azért imádkoztunk, hogy az első alkalmat még számtalan, jól felkészülve és tiszta lélekkel vett szentáldozás kövesse.

A szentmise után szeretetvendégség következett a templomkertben, és a frissen áldozottak emléklapot és rózsafüzért kaptak ajándékkul a jeles nap emlékére. Hálásan köszönjük a hitoktatók és a Plébános atya felkészítő munkáját, a Jóisten áldása kísérvé további munkálkodásukat a következő keresztyén generációk nevelése során.

Kovács Zoltánné

NYOLCVAN ÉVE TÖRTÉNT

Folytatva a plébániatörténeti sorozatot, most az 1942. év július 1-től december 31-ig, a Szent József plébánia ferences szerzetesei által vezetett Historia Domus bejegyzéseinek válogatásából közlünk részleteket.

„Július 3.: Főtisztelendő P. Provinciális hívására P. Gvárdián Nagyváradra utazott, hogy részt vegyen a Püspökségen tartandó tárgyaláson, melynek tárgya: Rendünk letelepedése Debrecenben. ... Az anyagi feltételek előnyösebbek már most is, mint Csongrádon. ...

Július 10.: ... A Csongrádon állomásozó katonák 7-én déli 1 órakor indultak a harctérre. Búcsúzásra mind a 4 Páter kint volt az állomáson. ...

Július 24.: Meghozták az új csukott gyóntatószéket, amelyet Benke Ferenc helybéli asztalos készített 700. Pengőért, többek kisebb adományaiból. ...

Augusztus 2.: Minden szentmisén megtelt a templom. A nagymisén zsúfolt templom volt, P. Engelbert prédikált. Kora reggeltől szakadatlanul gyóntattunk. Jöttek a búcsúra Cséparól, Gátérről, Kiskunfélegyházáról. ...

Augusztus 8.: ... Régen várt, kiadós eső enyhítette a már tűrhetetlenné váló hőséget. Közben megvolt az aratás - cséplés. Részünkre jutott 10,44 q búza, 102 kg árpa. A kenyérszükségletre távolról sem lesz elég. ...

Augusztus 20.: ... A Szent István napi országos ünnep országos gyászra változott: vitéz nagybányai Horthy István Magyarország kormányzóhelyettese, repülőfőhadnagy a reggeli órákban a harctéren repülőgéppel lezuhant és hősi halált halt. ...

Augusztus 27.: ... Meghalt a város egyik jómódú asszonya Csanyi Forgó Józsefné Seres Erzsébet. Templomunknak még idetelepedésünk előtt vette a főoltárt, fájdalmas szobrot, szőnyeget, kelyhet és ciboriumot. ...

Szeptember 7.: P. Flórián 250 búcsúst vezetett hajóval Szegedre, ahol részt vettek a kisasszony-napi búcsún, s P. Gvárdián vezetésével megtekintették a város nevezetességeit. ...

Szeptember 18.: Meghalt Lukacsovics Ernő nyugalmazott őrnagy, földbirtokos. ...

Október 4.: Szeráfi Atyánkat ünnepélyes nagymisével, majd este szép hívőszereg jelenlétében Transzituossal ünnepeltük. Ezzel kapcsolatban volt az Oltáregylet új Szent Paszkál zászlójának megszentelése is. ...

Október 11.: A Tiszagát mellett levő Sinkó keresztnél szentbeszéd és szentmise volt. ...

Debrecenbe bevonultak Rendtársaink új kolostorukba. ...

Október 15-én délelőtt ¾ 11-kor érkezett autóval Csongrádra vitéz nagybányai Horthy Miklós Magyarország kormányzója. A tiszai hajóállomásnál fogadta Kállay miniszterelnök több miniszterrel, azután a hadseregparancsnok, honvédség tisztjei, vármegye s a város vezetősége. ... Az üdvözlések után beszállt (a Kormányzó Úr- a szerk. megjegyzése) kíséretével a Magyar nevű propellerre s a Körösön felhajóztak Békésszentandrásra a most elkészült duzzasztómű megnyitására, melynek üzembe helyezése a Körös újabb szakaszát teszi hajózhatóvá és lehetőséget nyújt jókora terület öntözésére. A közönség lelkesen ünnepelte a kormányzó urat, miniszterelnököt s a tisztikar által képviselt hadsereget. ...

November 8.: Egerben szenteli püspökké Serédi bíboros dr. Pétery József egri kanonok plébánost a váci egyházmegye új főpásztorát...

November 12.: ... Sokat fázunk. Az egész városban nincs tüzelő - fa, szén -, közben sok visszaélés fordul elő.

November 15.: A hideg miatt megkezdtük a fűtést. Csak tél közepén ki ne fogyjon a tüzelő. ...

November 19.: A III. Rendi testvérek 20 szegényt vendégül láttak a pénztáros nővér házában. Finom baromfileves, csirkepaprikás, sütemény és gyümölcs és bor a bőséges lakoma. ...

November 30-án reggel ½ 6-kor zsúfolt templomban tartottuk az első hajnali misét asszisztenciával. Adventben a hajnali szentmisék látogatottsága kielégítő volt s szép számban végezték a szentgyónást is. ...

December 3.: Örömhírt hozott a posta. Dr. Beresztóczy Miklós pápai kamarás, miniszteri tanácsos úr arról értesített, hogy P. Gvárdián kérésére 1943 januárjában orgonánkra 2000.- Pengő segélyt juttat a Vallás- és Közoktatásügyi Minisztérium útján. ...

December 14.: Többszöri kérelmünkre a piacteret a hinták körül két sorban fával ültette be a város. A templomhoz vezető út két széle is szilfa sort kapott.

December 15-én a Szent Antal litánia végén kiosztottunk a Híveknek 300 db papírzacskót, s ezeket a Hívek megtöltve hozták vissza az oltárhoz. ...

December 21.: ... A Szent Antal nevében összegyűjtött élelemből 280 szegény kapott 8-10 kg-os csomagot, 70 szegény 20-20 kg fát, ruhát.”

Forrás: A csongrádi ferencesek Historia Domusa 1936. évtől. Fordította, digitalizálta: Árkossy Lehel, Kecskemét, 2011-2012 évben. Összeállította: Révész József

MEGEMLÉKEZÉS PAPJAINKRÓL

Az előző számban elkezdett visszaemlékező gondolatok folytatását olvashatják a kedves olvasók, mely emléket állít a 2009-ig itt szolgáló papjaink munkásságának.

Kasuba Róbert atyát 2007 júliusában elhelyezték. Utódja Sutka István lett. Ez az időszak igen mozgalmas volt, mivel Veréb László atyát is elhelyezték és Janes Zoltán visszakérült, de már plébánosként, augusztus 1-től.

Zoltán atya is egyháztanács-gyűléssel kezdte és kérte, hogy támogassuk tervei megvalósítását. Janes Zoltán atya alig két év után került vissza plébánosnak, mondhatni, hazajött. Ő már tudta, hogy milyen problémák vannak, amelyeket meg kell oldani. Sajnos a plébániánk kiürült, de tudta, hogy egy aktív egyháztanács áll mellette a Piroskavárosban.

Plébános úr mellé helyezték ide Péntek Zsolt káplán atyát, így a munka nagyja megoszlott. Én nagyon sokat köszönhetek Zoltán atyának, mivel elvitt Domaszék-Zöldfásra egynapos továbbképzésre. Ott döbbsentem rá, hogy mekkora segítség rejlik az egyháztanácsban, ha a papok bevonják őket.

Úton Janes atyával

Már említettem, hogy az újságunk írását, mint laikusok végeztük. Az egyházközségi lapok szerkesztőinek találkozóját Péliföldszent-keresztben rendezték meg 2006. szeptember 22-24. között, melyen Fekete Imre szerkesztőtársammal együtt vettünk részt. A találkozók elindítója a 91 éves Kormos Gyula atya volt. Itt hivatásos újságírók tartottak órákat. Az újságírás fortélyait mutatták be, hiányosságok, túlzások, felsorolási hibák és egyebek mellőzésére hívták fel a figyelmet.

Igaz, filiánk a bokrosi templom, de szép keresztelőkúttal gyarapodott. Simmer Sándor faragó készítette 2007-ben, közben készültek a templomba a padok.

2007. október végén plébános úr vezetésével, társadalmi munkában került sor a plébániai iroda és a mellette található helyiség padozatának bontására, amelyben több mint tízen vettünk részt. Betonozás, parkettázás, festés után beépített irodabútort készítettünk.

Október 20-án kiránduló csoporttal érkezünk Óbecsére. Itt merült fel a gondolat többünkben – Felföldi Miklós, Révész József, Szabados István és neje, Jutka -, hogy lerakjuk egy testvérvárosi kapcsolat alapkövét, melyet Fekete Imre és Janes Zoltán atya is támogatott.

Janes atyával több zárandoklaton is részt vettünk. 2008. május 24-én két autóbusszal indultunk a híres kegyhelyre, Máriaradnára. Utunk első állomása a temesvári székesegyház volt. Megérkezve Radnára, plébános úr szentmisét mutatott be otthon maradt szeretteinkért, önmagunkért és elhunytjainkért, majd a keresztutat végeztük el. Visszafelé a határt átlépve a battonyai templomot mutatta be Bajnai István kanonok, plébános úr.

A 2008. május 20-28. között került sor a Lourdes-i zárandoklatra, amely egyben az 50. Nemzetközi Katonai Zárandoklat volt a magyar résztvevők számára. Az ott töltött napok felejtethetetlen látnivalói kárpótoltak minket a napi többszáz kilométeres buszozásért. Erre a zárandokútra a francia-német megbékélés jegyében először 1958-ban került sor.

2008 júniusában a bokrosi búcsúi szentmisét dr. Kiss-Rigó László, egyházmegyei püspöke mutatta be. A mise kezdetén a templom új padjait és csillárját áldotta meg, majd a szentmise végén körmenetre került sor.

Janes atya kihirdette, hogy szeptember végén lehetőség lesz egy római zárandokútra. Szeptember 27-én 34-en indultunk el erre a hosszadalmas útra. Szentgotthárdnál egy kis hegyi úton felmentünk a Brenner-kápolnához, ahol szentmisén vettünk részt. Útközben szemet gyönyörködtető látványban részesültünk, majd megérkeztünk Jesolóba, az első szálláshelyünkre. A második napon reggeli után indultunk Padovába, Szent Antal városába. Később megtekintettük Róma belvárosát, nevezetességeit is. Igaz a közmondás, hogy: „Rómát látni és meghalni!”

Október 25-én újból zárandokútra keltünk plébánosunkkal, ezúttal az 1000 éves érseki székhelyre, Kalocsára és Hajósra. A hajósi kegytemplomban szentmisét mutatott be a plébánosunk, majd keresztutat jártunk. Szép és tartalmas zárandoklatot éltünk át, hála érte a Jóistennek és köszönet plébánosunknak!

2009. július 31-ével Janes Zoltán plébános urat elhelyezték Nagyszénásra. Augusztus 1-jével Salamon László lett a plébános Csongrádon.

Amikor az egyházközség képviselő-testületéből és lapunk szerkesztőségéből távoztam, Fekete Imre szerkesztőtársam a következő szavakkal köszönt el tőlem a Harang-Szó újságban: „Szerkesztői üzenetnek is szánva szólítom meg a híveket, a kedves olvasót. Az egyházközség képviselőtestületében történt személyi változások lapunk szerkesztőbizottságát is érintették. Felföldi Miklós átadta a stafétabotot Bodorné Ternai Sárának. Azt a stafétabotot, melyet szinte a Harang-Szó első példányainak megjelenésétől, előbb írójaként, majd szerkesztőjeként hordozott, lapszámról-lapszáma dolgozott azért, hogy annak a tartalma minél jobban szolgálja az olvasókat. Nem kívánok részleteiben visszaemlékezni, de olyan rovatok elindítása és írása kötődik a nevéhez, mint például: Egyházközségünk alapításának története, szentek szobrai és keresztek, vagy egyes személyek bemutatása mellett a közösségi események, vagy kirándulások leírása.”

Köszönöm a lehetőséget, hogy a régi dolgokra visszaemlékezve leírhattam gondolataimat. Ezek után folytassa az emlékek-gondolatok leírását az utánam tevékenykedő szerkesztőség. Ehhez a munkához kívánok erőt, egészséget és kitartást!

Felföldi Miklós

A „BÁRÁNYSZAGÚ” DIAKÓNUS

Tapodi Krisztián vagyok, augusztus óta Csongrádon töltöm diakónusi gyakorlatomat. Soraimmal szeretnék bemutatkozni az itt élőknek, hogy jobban megismerjenek.

Bordányból származom, ott töltöttem gyermekkoromat szüleimmel és két testvéremmel. A család mezőgazdasággal foglalkozik, így már korán megtapasztaltam, hogy mit jelent a kétkezi munka. A keresztény hitvilágba is elég korán bevezettek, hiszen szüleimmel rendszeresen jártunk misére, és hittanórára is beíratk. Mondjuk, én hatodikos koromban szerettem volna kiiratkozni, de szülői hatásra mégis maradtam. Utólag már hálás vagyok ezért.

Általános iskolai éveim alatt a hit nem volt mindennapi életem része. Hittem Isten létezésében, de nem tartottam fontosnak, hogy az életem részévé váljon. A változás e téren bér márkózásom környékén jött el. Ezidőtájt érkezett új hitoktató és plébános a faluba, akik felpozsdították a közösségi

életet. Egy kis magnyi ifjúsági közösség alakult, a találkozások mindig felüdülést jelentettek számomra. A baráti kapcsolatok mellett megtapasztalhattam azt is, hogy van feladatom az egyházban, hiszen a nyári táborokban csoportvezető voltam, ami igen sokat jelentett számomra.

„Ezt kérem tőletek: olyan pásztorok legyetek, akiknek bárányszaga van!”

Ferenc pápa

Középiskolai tanulmányaimat a szegedi Piarista Gimnáziumban végeztem. Itt tovább erősödött a keresztény értékrendem, melyet tanárim példamutatása is segített. Piarista identitásom kialakulásához hozzájárult a Kalazancius Mozgalom, melynek keretében csoportvezetőként kísértem végig hat éven keresztül fiatalabb diákokat. Ezen évek alatt született meg szívemben a papi hivatás, így jelentkeztem a szemináriumba.

Kisap éveim alatt lehetőségem volt lelkileg és szellemileg is növekedni, valamint új barátokat szerezni. A szemináriumban eltöltött öt év sok gyakorlati tapasztalatot is hozott: tábori önkénteskedés, lekipásztori és szociális gyakorlatok, ifjúsági programokon való részvétel.

Idén júniusában szenteltek diakónussá, és augusztusban kezdtem meg gyakorlati évemet itt, Csongrádon. Négy hónap elteltével nagyon jól érzem magam, az egyházközségekben és az iskolákban is jó közösségekre találtam. Sokan láthattak már misén prédikálni, a gáton futni, vagy az iskolaudvarokon focizni. Remélem, ezen sorok segítségével sikerült jobban megismerniük!

Tapodi Krisztián diakónus

TISZAI MÁRIA NAPOK

Hetvenöt éve, 1947 augusztusában, városunkban rendezték meg első alkalommal a Tiszai Mária Napokat a Szűzanya tiszteletére.

Ezt a jelentős eseményt és a 2007-ben megtartott nagyszabású évfordulós ünnepségsorozatot idézzük fel a következőkben.

1947. augusztus 15-17.

Mindszenty József bíboros, hercegprímásban a kanadai Mária-év sikerét látva fogalmazódott meg egy másfél éves, magyarországi rendezvény-sorozat terve, amelynek célja a katolikus öntudat megerősítése volt a második világháborút követő csüggedt kiábrándultság közepette. Helyszíneként a Mária-tisztelet kiemelkedő zarándoktemplomait, illetve magyar keresztény uralkodókhoz kötődő kegyhelyeket választott ki.

A közéletet uraló baloldali egyházellenes pártok számára valódi veszélyt és komoly kihívást jelentett ez a rendkívül szuggesztív, hiteles és meggyőző erejű egyházférfi, aki a keresztény hit és a magyar történelmi múlt szoros összefonódását hirdette, valamint lépten-nyomon a Szent István-i örökségre, vagyis a Máriának felajánlott ország eszméjére emlékeztette a híveket.

A sorozat első fontosabb eseménye pontosan itt, Csongrádon zajlott le, mely óriási tömegeket mozgatott meg. A zarándokok pontos számát ma sem tudjuk, a történészek szerint 60 és 80 ezer között van az igazság.

Az esemény rangját az is jelzi, hogy Pétery József váci püspök és a környék papsága mind a három napon a városban tartózkodott. Mindszenty József a Rókus-templom búcsújának délutánján, augusztus 16-án érkezett a városba. A bíborost Pétery püspök és Szolnoky János csongrádi plébános mellett a vármegye alispánja és a város kommunista vezetője fogadta.

Az este folyamán mindhárom templomban szentségimádások voltak. Ezt követően a Rókus-templomból és Piroskavárosból egyaránt gyertyás körmenetek indultak a Nagyboldogasszony-templomba, ahol éjféle misét tartottak. A hívek számát mutatja, hogy bár hetven pap végezte egyszerre az áldoztatást, a nagy tömeg csak a hajnali órákban apadt el.

Augusztus 17-én a városháza előtt felállított

Mária-oltárnál mutatott be szentmisét Mindszenty József bíboros, hercegprímás. Ezen az eseményen körülbelül 70 ezer ember vett részt, ennyien hallgatták a városháza erkélyéről mondott ünnepi beszédet. A nagy hatású beszéd elsősorban a csongrádiaknak szólt, a város lakóit emlékeztette történelmi múltjukra és feladatukra. Mesélt a kanadai és amerikai útján szerzett vallási tapasztalatairól, majd felhívta a hívek figyelmét, hogy a közelgő választásokon katolikus értékeket képviselő pártokra szavazzanak. Végül a családi élet és a házasság szentségének fontosságáról emlékeztetett meg.

Este a Rákosi Mátyás nevét viselő hajón vízre bocsátották az Oltáriszentséget, amelyet a gáton gyertyás körmenet kísért.

Bátran kijelenthetjük, hogy a Tiszai Mária Napok volt a legjelentősebb és legmeghatározóbb egyházi esemény Csongrádon. Talán a 2007-ben megrendezett négynapos évfordulós ünnepség enyhítette kissé a hat évtizedes elmaradást.

2007. augusztus 12-15.

A hatvan éves évforduló alkalmából megtartott magasztos ünnepségsorozat augusztus 12-én, vasárnap dr. Katona István egri segédpüspök által celebrált búcsúi szentmisével kezdődött, majd hétfőn az idősekért, a betegekért bemutatott szentmisével folytatódott.

Kedden reggel szentségimádást, este szentmisét tartottak.

Szerdán délután körmenet indult a Szent József-templomból a Szent Rókus-templomba a Nagyboldogasszony-templom érintésével. Az esti Szent Rókus búcsúi szentmisét dr. Kiss Imre általános püspöki helynök celebrálásával a templom előtti téren tartották meg.

Sötétedéskor kezdődött a körmeneti hívek sokaságának visszaindulása a Tisza gátján a Nagyboldogasszony-templomhoz. A Tiszán a szépen kivilágított Kontiki hajó, és fényesen világító csónakok kísérték a tömeget. A felemelő hangulatot fokozta a hívek folyamatos éneke. A cserkészek vitték a menet előtt az ősi Mária-oltárképet. A fáklyák végig lobogtak a hívek kezében, és megfestették a sötét éjszakát hosszan elnyúlva a kanyargós gáton. A megérkezett fáradt híveket toronyzene és szeretetvendégség fogadta a Nagyboldogasszony-templomnál.

Mind a négy nap gazdag programokkal bővelkedett: elhangzottak előadások, koncertek, egyházzenei hangverseny, rendeztek kiállítást és gyermekfoglalkozásokat is tartottak.

dr. Gyöngyössi Orsolya néprajzkutató és Kálmán István írásainak szerkesztett változata

ADVENTFESZT

Közel ötszáz fiatal találkozott december 2-án a szegedi Szent Gellért Fórumban, a 13–14 éves korosztály hittanosainak lelkinapján. A harmadik alkalommal megrendezett Adventfesztre az egyházmegye által fenntartott iskolák és az állami intézmények hittanosait várták. Csongrádról a Nagyboldogasszony Általános Iskola és a Galli János Általános Iskola hetedikeseiből és nyolcadikosaiból állt össze egy 30 fős csoport.

A „Jöjj, itt az idő” mottóval meghirdetett lelkinap során számos program segítette a fiatalokat az ünnepre való készülétkben. A nap főelőadója Ilodigwe Emmanuel szalézi szerzetes volt, aki az életében meghozott döntéseken keresztül tett tanúságot hivatásáról. Emlékeztetett arra, hogy életünket milliónyi kisebb-nagyobb döntés szövi át, melyek meghatározzák életünk útját és célját. Beszélt családjáról és a szalézi közösségről.

A meghívott vendégek saját életük és hivatásuk történetét osztották meg: egy fiatal házaspár, Bauer Dávid és Juli, akik pár hónapos gyermekükkel érkeztek. Elmondták: fontos volt számukra, hogy életüket családban és hűségben éljék meg. Werttheim Mátyás OFM, az Alsóvárosi Ferences Plébánia plébánosa egy nagy ígéretekkel teli szakmai pályát hagyott hátra azért, hogy kövesse Jézust, és ferences szerzetesként szolgálja az Urat. Olasz Csaba a Karolina Általános Iskola és Gimnázium hittan-testnevelő tanára, aki középiskolásként színésznek készült, a katekéta hivatás mellett döntött, melyet ma is teljes szívvel és odaadással végez.

Az idei Adventfeszten Noé Benedek szegedi fiatal tett tanúságot. Bátran és erőteljesen beszélt hitéről és életéről, melynek kezdetén igazi kihívást jelentett saját szüleinek. Az orvosok születésekor kromoszómahibásnak vélték, de szülei igent mondtak az életére. Ma ő állt a színpadon, és együtt imádkozott a Fórumban jelen lévő több száz fiatallal.

A találkozó örömteli hangulatban telt sok tánccal és vonatozással fűszerezve. A szentségimádáson együtt imádkoztak a fiatalok; néhány perc teljes csendben vitték az Úr elé szívük imádságait. A program közös szentmisével zárult, a csongrádi csoport pedig élményekben gazdagon és lelkileg feltöltődve tért haza.

Tapodi Krisztián diakónus

VIRÁGVASÁRNAPI PASSIÓ

(Gondolatok a próbáról)

Felejthetetlen élménnyel és lelki feltöltődéssel ajándékozta meg a kedves érdeklődő közönséget az immár második alkalommal bemutatott zenés, élő „Virágvasárnapi Passió”, melynek rendezője Ferentzi Katalin, a Csongrádi Színtársulat vezetője volt.

Az április 10-i sikeres szabadtéri előadás a szereplők és természetesen Katalin kemény és kitartó munkájának eredménye. De nem is munkának nevezném a próbákat, hanem inkább csapatépítésnek, mely kohéziós erőként hatott a szereplők összekovácsolására.

A próbák alatt rengeteget nevtünk, bár sokan munka után jöttek, mégsem érezték a napi fáradtságot. Minden egyes szereplő, ideértve a zenekart is, a színdarab egy-egy kirakós részét jelentette, ugyanis bárkinek a hiánya megtörte volna a színdarab egységét. A szereplők többsége a „tömeget” erősítette. Beszédmódjuk és mozdulataik megelevenítették az akkori kor életét, világát. Elképzeltek és próbáltuk minél jobban átélni az általunk megtestesített szerepköröket. Ujjongtunk Jézus számárháton való bevonulásánál, zúgolódtunk a Keresztúton, és síri csendben, szívszorító lelkületben voltunk tanúi Jézus Krisztus feltámadásának.

„A keresztségben ugyanis eltemetkeztünk vele együtt a halálba, hogy miként Krisztus az Atya dicsősége által feltámadt a halálból, úgy mi is az élet újdonságában járjunk. Mert ha halálának hasonlóságában egybenöztünk vele, úgy lesziünk feltámadásában is.”
(Róm 6,4-5)

Sebestyén Krisztina

A TELJES FELAJÁNLÁS

„Kedves az igaz ember áldozata, nem felejt el az Úr, amit felajánl neki.”
Sir 35,6

Életünk nehézségei, betegségei, fájdalmai közepette sokszor úgy érezzük, hogy egy áthatolhatatlan sötétség ereszkedik ránk, amiből nem látunk kiutat. Ez a sötétség az emlékezetünket is beborítja, és a feledékenység homályába vész az az Isten adta mindenkorai lehetőség is, ami utat nyithat arra, hogy a halál árnyékából ismét visszatérjünk a Világosságba.

Mi az, amit elsőként feledünk el nehézségeink közepette? Azt, hogy éppen itt és most megadatott a lehetőség, hogy nyomasztó élethelyzetünket, rossz érzéseinket - a megjelenésük kezdeti időszakában, késlekedés nélkül - felajánljuk a minket feltétel nélkül szerető Istennek.

Nem sokan élünk ezzel a lehetőséggel, mert nem gyakoroljuk(!), pedig számtalan személyes alkalmat biztosít Isten erre a ráeszmélésre és lelki „tettre”. E felajánlást nem úgy kell elképzelni, mintha kezemben tartanék egy sárral teli edényt és azt átnyújtom valakinek. Negatív, lehúzó érzéseim nem kívül vannak, hanem bennem, ami nem fejthető ki belőlem, mint meggyből a magja. Így a felajánlás csakis önmagam révén nyer értelmet. Önmagamot ajánlom fel Istennek. Önmagamot mindenestül! E lelki mozdulatnak az első gyógyító hatása abban áll, hogy a nehézségek révén kínálkozó felajánlással újra és újra kapcsolatot keresek és találok az élő Istennel. Ő sohasem hagy el, viszont élethelyzetem, érzéseim elfogadása (és lényem egészével való együttes felajánlása) az Istennel való egységbe emel vissza. A felajánlás gyógyító hatásának ez az első aspektusa.

A második aspektus még mélyebbre hatol, amikor a bennem feljövő és engem elborító negativitás mélységének kellős közepén megállok egy kis időre. Nem keresve fájdalomcsillapítást, érzéstelenítést, élvezet-aktivitásba menekülést, hanem, mintegy rátekintek mindarra, amiben éppen részem van és a megváltó Krisztus valóságos

jelenlétében mindezt úgy élem meg, mintha a személyes fájdalom, szenvedésem, Krisztus fájdalmának és szenvedésének tört része lenne. Ekkor önként válok részesévé Krisztus szenvedésének, melyet éppen most ajánlhatok fel az Atyának, szeretteimért és a világ üdvösségért.

A krisztusi megváltás nem csak egy kétezer évvel ezelőtti történet, hanem örökké ható és örök érvényűen tökéletes isteni mű, életünk kútforrása, ami az emberiség bármely tagjának, bármely időpontjában és helyén hozzáférhető, a Megváltóval való személyes, élő kapcsolat révén. Jézus nevének jelentése (JHWH szabadít) válik realitássá mindakkor, amikor magamon átengedve az Isten-nélküliség sebzettségéből feljövő gyötrelmeimet, „látom”, hogy a Megváltó éppen most veszi magára – a világ bűneinek töredékeként – az enyémet. A felajánlás gyógyító hatásának ez a második, mélyebb aspektusa.

De életünk folyamán nem csak negativitásban van részünk, hanem sok-sok szépségben és jóban is.

„Mert amint bőven van részünk Krisztus szenvedéseiben, úgy bőven van részünk Krisztus által a vigasztalásban is.”
2Kor 1,5

A felajánlás teljességének harmadik aspektusa az, amit még többen, szinte végérvényesen elfelejtettünk.

Ha valaki a fájdalmainak felajánlásával hadilábon áll, akkor gyakorlatilag az örömeinek, sikereinek, jóérzéseinek a felajánlását mégannyira sem gyakorolja. De miért is hagynánk ki Istent mind abból a sok-sok jóból és szépségből, amiben nap, mint nap részünk van? Miért nem vesszük ezeket észre? Mert a jó természetes, és az nekünk jár, a kellemetlen pedig természetellenes, és az tőlünk idegen? Az Istennel való kapcsolatunk ápolásának része az is, amikor újra és újra, bensőnkben kimondott „köszönöm”-ökkel, a hála mély érzületével fordulunk Teremtőnkhez, méltányolva, hogy mindent Tőle kapunk. Így örömeinken keresztül is felajánljuk önmagunkat Istennek. Ekkor válik élő valósággá, személyes valósággá, hogy a megváltás fájdalma elválaszthatatlan a feltámadás örömétől.

A fenti felajánlások együttesen és egyre tudatosabb ismételésekkel begyakorolva(!), erősítik isten-kapcsolatunkat, melynek gyümölcse az egyre mélyülő békesség és az örömteli élet,

... Óvele, Óbenne, Óáltala!

N. T.

HÚSZ ESZTENDŐS A HARANG-SZÓ

2002 októberében jelent meg plébániánk újságának első száma. Az előző lapszámunkban és a jelenlegiben felidézük a közelmúltat. Néhány írással, fotóval emlékezünk az elmúlt évekre. Miről is írtunk korábban?

Az új kereszt felszentelése

(Megjelent a 2015. októberi számban - részlet)

„Nem takarja lomb, se ág, szeretettel minket vár!
Már messziről látható a jóra intő Megváltó. Ha
arra viszen, vándor, utad, köszönted jó
Jézusodat!”

Nagy ünnepre gyűltek össze a Szent József templom hívei szeptember 27-én, a Szentírás vasárnapján: a templom felszentelésének 85. évfordulóját és az új kereszt megáldását ünnepelték.

A szentmisét Topsi Bálint plébános és Kovács János tábori lelkész mutatta be, majd a templom előtt felállított új kereszt ünnepélyes szentelése következett. Ezután Szabó Klára tolmácsolásában a „Krisztus a kereszten” című verset hallgattuk meg. Majd Felföldi Miklós - a szobor gondolatának megálmodója, a munkálatok fő szervezője, aktív résztvevője és segítője, aki szívügyének tekintette a szobor sorsát - szólt az egybegyűltekhez... Révész József, egyházközségünk képviselő testületének világi elnöke ismertette a templom építésének történetét. Templomunk új jelképén a következő felirat olvasható: „Felállítva a hívek adományából a Szent József templom 85 éves évfordulóján 2015.” A Jóisten áldja meg mindazokat, akik adományaikkal vagy munkájukkal segítettek ebben a munkában! Köszönjük szépen!

Felföldi Miklós és neje, a keresztépítés elindítói

A menekült kérdés keresztény szemmel

(Megjelent a 2015. decemberi számban)

A fenti címben szereplő témát elemezte érdekes előadásában Bertalan testvér, ferences szerzetes és Kerekes László, a Ferences Világi Rend Országos Vezetőségének a tagja december 16-án, a plébánián. Az előadók szerint Európa identitás zavarba került, mert elhagyta a hitét. A rászorulókat megsegítése felebaráti kötelességünk, de aki eldobja a kenyeret, amit adunk neki, nem biztos, hogy éheznek. Aki pedig be akar jönni a házukba, az előbb kopogtasson, és mi behívjuk. Aki csak beront, az betörő. A pénzvilág eszközként használja fel ezeket a szerencsétlen embereket.

Nem elítélni kell őket, hanem a megoldást kellene megtalálni közösen. Tudunk-e tenni valamit? Igaz, hogy a politika a fejünk felett zajlik, de lelki hatalom van a kezünkben, imádsággal befolyásolhatunk sok mindent. Bízunk kell abban, hogy ez kihatással lehet a nagyhatalmak viselkedésére. Hitbeli megújulás szükséges Európában, komolyan kell venni a keresztény tanításokat, komolyan élni a keresztény hitet, és vissza kell menni a keresztény gyökerekhez, hogy jól oldódjanak meg a dolgok.

Máriaradnai zárándoklat

(Megjelent a 2018. decemberi számban)

Zárándokcsoportunk Topsi Bálint plébános úr vezetésével részt vett október 8-án a máriaradnai Magyarok Nagyasszonya búcsún. A magyar zárándoklat napján az ünnepi szentmisét Ternyák Csaba egri érsek mutatta be a gyönyörűen felújított kegytemplomban, melyet megtöltött a Szűzanyát köszöntők sokasága.

Harang-Szó újságunkat a plébánia honlapján, a www.kistemplom-csongrad.hu oldalon színesben is olvashatják és onnan le is tölthetik!

Egy ferences szerzetes csongrádi naplója

(Megjelent a 2018. októberi számban)

P. Király Kelemen ferences szerzetes „Naplóm 1944-1947” című kötetét, amely eddig csak az Amerikai Egyesült Államokban jelent meg több mint negyven éve, a Magyarok Nagyasszonya Ferences Rendtartomány most Magyarországon is kiadta.

A szeptember 10-én Budapesten tartott könyvbemutatón a pasaréti ferences plébánia Kájoni János Községi Házában Török József egyetemi docens történész és Tusor Péter egyháztörténész méltatták a szerzőt és munkáját. A kötetet sajtó alá rendezte: P. Kálmán Peregrin plébános, a könyv lektora, Cságoly Ferencné - akit rokoni szálak kötnek Kelemen atyához - és Prevoz Jánosné, a kötet anyanyelvi lektorai, valamint Sági György történész, a könyv szerkesztője, aki több mint 500 lábjegyzettel látta el a magyarországi kiadást. Király páter 1944. október 14-én kezdte el naplófeljegyzéseit, és 1947. május 31-én, Amerikába való megérkezésekor fejezte be. Feljegyzéseit sokáig csak őrizgette, mígnem egy rendtársa biztatására 1974-ben Clevelandben, magyar nyelven közreadta. Most végre hazánkban is megjelent.

A napló amerikai kiadásához Mindszenty József írt ajánlást. A bíboros, hercegprímás így fogalmaz: „Kelemen Atya Naplójából a sajtóban olvastam részleteket s az a megállapításom, hogy ez a könyv igényli a közzétételt, mert az emberek felejtene, jóllehet vannak dolgok, amelyeket nem lehet elfelejteni. Nem árt olykor-olykor visszagondolni Csongrádra, ahol a feljegyzettek lejátsszónak.” A könyvet Csongrádon, a Szent József-templomban is bemutatták október 9-én, kedden este. Az eseményről lapunk karácsonyi számában közlünk beszámolót.

Révész József

Újjászületés

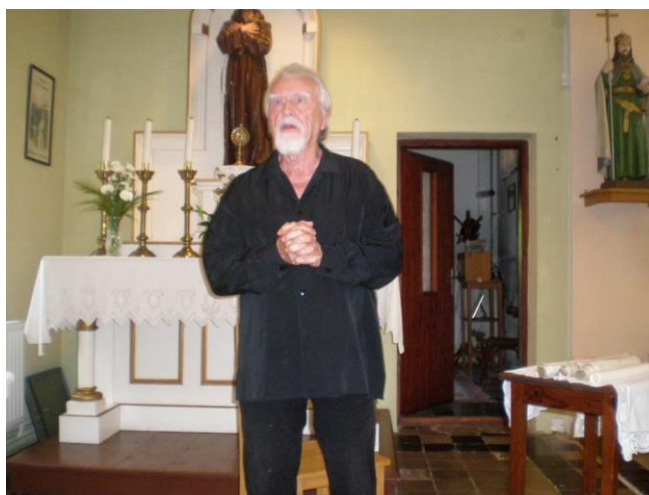
(Megjelent a 2018. októberi számban)

Vágyva vágytam, Égve égtem, Szépre leltem, Tűzre léptem. Elhamvadtam. Lélek ébredj! Új élet vár. Lepkeszárnyon táncol a nyár. Szeretettel várlak téged, Én vagyok az üdvösséged! Üdvöd, élted, hited, sziklád, Szerelmeddel válaszolj hát! Lélek ébredj, Új fény árad! Szomjad enyhül, Szíved tárjad!

(Tóthné Horváth Anikó)

„És ki az a Pál?” (részlet)

(Megjelent a 2017. júliusi számban – részlet)

A fenti címet adta Debreczeni Tibor drámapedagógus az általa írt és előadott monodrámának, melyet június 19-én este mutatott be a Szent József templomban. A színjáték Pál apostol leveleinek és az Apostolok cselekedeteinek szövegére épül. Képzeletben az öreg Pál római szobafogságában vagyunk, ahol az idős ember újragondolja életét. Sokat járt-kelt, teremtett, alkotott; most tétlenségre van kárhozthatva. Idejének egy részét azzal tölti, hogy számadást készít, milyen is volt az az élet, amit leélt. Pálnak ebben az önvizsgálatban segít Lukács evangélistának az Apostolok cselekedeteiről szóló kézírata, melyet Pál feltételezhetően már olvashatott. Megidézi ezeket a leveleket és saját feljegyzéseit. Az együtt töltött egy óra tulajdonképpen három este Pállal, melyeket egy-egy égő gyertya jelképez. Az estek kérdései: Kihez, kikhez tartozom? Ki vagyok én? Milyen, miféle ember vagyok én? A színvonalas, lelki feltöltődést nyújtó előadás ezekre a kérdésekre adja meg a választ átszöve versekkel, énekekkel és sok szép bibliai idézettel.

CSONGRÁDIAK RÉSZVÉTELE A SZEGEDI „KATTÁRS”-ON

A Katolikus Társadalmi Napok (KATTÁRS) egy olyan rendezvény-sorozat, amely a Katolikus Egyház társadalmi tanítását és gyakorlati szerepvállalását mutatja be minden évben, valamely egyházmegyei központban, egy egyhetes nagyszabású rendezvénysorozattal.

Az Egyháznak ugyanis vannak válaszai a társadalmi kérdésekre és problémákra is. Nemcsak egyházi dokumentumokban fogalmazódnak meg a társadalom működésével, a közjával kapcsolatos alapelvek, de a gyakorlati megvalósításban is hangsúlyos szerepet vállalunk mi keresztények: hazánkban is több ezer helyen folyik nap mint nap a csendes munka az emberTÁRSakért, a rászorulókéért, betegekért, idősekért, gyerekekért. A Katolikus Társadalmi Napok ezt kívánja minden érdeklődő számára láthatóvá tenni, s egyúttal meghívni az embereket a közös gondolkodásra is. Bár korábbi időkben is voltak hasonló kezdeményezések, de a mai formájában a KATTÁRS-sat 2013-ban rendezték meg először Budapesten. Azóta volt már Miskolcon, Debrecenben, Győrben, Székesfehérvárott, Pécsen is. 2021-ben az Eucharisztikus Kongresszus keretében valósult meg, idén pedig Szeged adott otthont a rendezvénynek, és a Szeged-Csanádi Egyházmegye volt a fő szervezője, amelynek mottója a következő volt: „Megújulni közös értékeinkben”.

Szeptember 19. és 25. között zajlottak a legkülönbözőbb KATTÁRS események, voltak előadások, kerekasztal beszélgetések, koncertek, kiállítások, szentmisék, dicsőítések, evangelizáció, egyházi civilszervezetek, szerzetesrendek, iskolák bemutatkozó standjainak forgataga, ifjúsági találkozó, szabadtéri szentségimádás. A gazdag kínálat miatt nehéz is volt számunkra kiválasztani azt a néhány programot, amelyre közös utazást szerveztünk innen, Csongrádról. Végül két napra, a pénteki és a szombati programokra esett a választás.

Péntek délután néhány csongrádi család egyéni szervezésben, mi pedig csoportosan, 18

fővel, fiatalok és idősebbek, indultunk Szegedre, a családok szentmiséjére, amelyet Marton Zsolt váci püspök celebrált a dómban. A templom megtelt az egyházmegyei keresztény családjaival, amely felemelő érzés volt. A Püspök atya kiemelte a családi élet szentségét, és Isten jelenlétének fontosságát a családokban. A mise végén az imádságos-éneklő tömeg fáklyás felvonulásra indult, mely a Dugonics térre vezetett, ahol dicsőítő koncertek és szabadtéri szentségimádás következett. Az est csúcspontja volt, amikor Csizsér László és zenekara dicsőítő dalai közben, egy előre elkészített és méltón feldíszített színpadi emelvényre Köllő Sándor atya felvitte az Oltárszentséget. Az Úr Jézus szelíd, de erőteljes szentségi jelenléte Szeged szívében nagy kegyelem volt számunkra, és jel volt minden járókelő számára is, hogy Ő mindenütt és mindenkor az életünk része akar lenni, Ő a szívünk, a városunk, az egyházmegyénk, és az országunk igazi Ura.

Szombaton reggel fiatalokat vittünk a KATTÁRS keretén belül megrendezett Szent Gellért Ifjúsági Találkozóra, valamint egyéni szervezésben családok is indultak. A nap 10 órakor ünnepi szentmisével kezdődött a dómban, melyet Kiss-Rigó László egyházmegyénk püspöke celebrált Szent Gellért tiszteletére. Ezután vette kezdetét a Dóm téren az ifjúsági találkozó és ezzel párhuzamosan a magyar katolikus civil szervezetek, szerzetesrendek, egyházi iskolák bemutatkozása a színpadon és standokon. A Dóm téri forgatag délután 4-ig tartott, ezután előkészítették a téren az esti koncertet. Este 7 órakor kezdődött a nagyszabású könnyűzenei ünnepi koncert Tóth Gabival és Ákossal, amelyen mintegy nyolcezer ember vett részt, köztük a csongrádi fiatalok is.

A KATTÁRS vasárnap délelőtt, Erdő Péter bíboros atya zárószentmiséjével ért véget. Azt gondolom, mindnyájan büszkéek lehetünk, hiszen az egyházmegyénk egy kiemelkedő színvonalú rendezvénysorozattal mutatta be a katolikus értékeket és az egyház társadalmi jelenlétének sokrétű és áldásos hatását. 2023-ban Veszprém ad otthont a rendezvénynek. *Kecskés László hittanár*

BEFEJEZŐDÖTT A SZENT JÓZSEF- TEMPLOM PÁLYÁZATI FELÚJÍTÁSA

A kora tavasszal elkezdődött felújítás május végén folytatódott. Festők jöttek, és az előre tervezett állványozás helyett emelőkosaras géppel oldották meg a külső homlokzat felújítását. A legnagyobb kihívást a kolostor épület iskolaudvar felőli falfelülete jelentette. Itt szinte újra kellett vakolni a falat. Más helyeken a beázások nyomán levált díszvakolatokat kellett pótolni. A pályázatban rögzített falfelületeken felül, a plébánia költségére újrifestették a templom főhajóját megtámasztó kilenc pillért is. A munkálatok szeptember végén fejeződtek be.

A templom és a plébániaépület ünnepélyes megáldására október 2-án került sor. A szentmisét hosszabb távollét után Kovács János atya celebrálta dr. Tóth Imre plébános atyával együtt. Az áldás után szeretetvendégség, kötetlen beszélgetési lehetőség várta a szép számban jelen levő híveket.

ORBÁN-NAPI BÚCSÚ

A szőlőhegyi Szent Orbán-szobornál május 28-án búcsúi szentmisét mutatott be dr. Tóth Imre plébános, aki a hagyományoknak megfelelően megszentelte a misére elvitt borokat. Az Orbán út és a Bacska dűlő kereszteződésében álló szakrális alkotásokat jelentősen megviselte az elmúlt évek időjárása: a felújítással kapcsolatban minden évben csak ígéretek hangoznak el.

SZENTEK SZOBRAI, KERESZTEK

Fehér kereszt

Jótevény kezek megszépítették a Bokros szélén álló, közel kétszáz éves keresztet. Az egykori mámai fogadó mellett a régi fakereszt helyére - amelyet 1812-ben Mátyus János plébános áldott meg - Tóth Imre és Tóth István testvérek által állíttatott kőkeresztet Szabó László plébános ünnepélyes keretek közt áldotta meg, melyről 1829-ben bejegyzés tanúskodik a Nagyplebánia História Domusában.

Vidre kereszt

A Felgyő előtti Vidre-parti kereszt pár éve kidőlt. A keresztfa anyagának beszerzése megakadt, mert a megfelelő méretű akácfát nem sikerült még fellelni. Aki tud segíteni, kérem, szíveskedjen jelezni.

TEMPLOMKERTI MUNKÁLATOK

Folytatódott a templomkerti mosdó épületének építése. Felkerült a tető az épületre, így már a festés, meszelés, illetve a járólapok lerakása van hátra. Elkészült a téglajárda is, amely a sekrestye kerti kijáratát köti össze a fedett közösségi térrel.

JÁR A TORONYÓRA

Szabó Gyula Fő utcai óras jótevény felajánlásaként

karbantartás és beállítások után újból pontos időt mutat a veterán toronyóra.

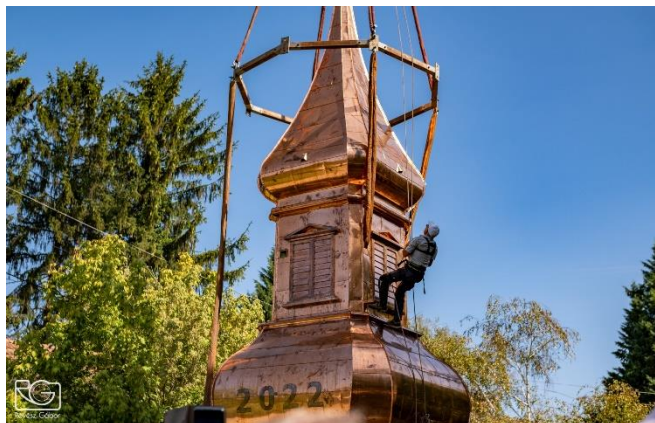

A fiatal mester vállalta, hogy továbbra is felügyeli, karbantartja az órákülönlegességet.

ÚJ TORONYSÜVEGET KAPOTT A SZENT RÓKUS-TEMPLOM

Kormányzati támogatásból újítyák fel a csongrádi Szent Rókus-templomot, aminek az 1973-ban megépített toronysüvegét 2022. május 26-án emelték le, és egy ideiglenes tetőt kapott a belvárosi templom. A kivitelező betartotta ígérését, és augusztusra elkészült az új toronysüveg, amit augusztus 31-én emeltek a helyére. A régi süveg keresztjét restaurálták, így tovább díszelgethet a Szent Rókus-templom tornyának csúcsán. A kereszt belseje egy időkapuszulát rejt, amit feltehetően 1973-ban helyeztek el benne, azonban ezt már nem tudták kivenni, ugyanis ehhez teljesen szét kellett volna vágni a kiváló állapotban lévő csúcsgömböt. A toronyban elhelyeztek egy új időkapuszulát is, így évtizedek múlva akár kettő kapszula tartalmát tanulmányozhatják a város

leendő történései. Az eseményen beszédet mondott Bedő Tamás, Csongrád polgármestere, Horváth-Varga Lóránt, az egyházközség világi elnöke, valamint Ócsai Sándor kivitelező.

Az új toronysüveget dr. Tópsi Bálint plébános áldotta meg. A Szent Rókus-templom teljes felújítása várhatóan idén decemberben fejeződik be és a karácsonyi szentmisén adják át a híveknek.

Összeállította: Révész József és Révész Gábor

KRISZTUS KIRÁLY ÜNNEPÉN

Jézus Király ünnepi szentmisén vettünk részt november 20-án a Szent József-templomban. Advent közeledtével a teljesen megtelt templomban Jézus szeretetének kiáradását érezhettük meg. A fiatalokból álló zenekar lelkes tagjainak dicsőítő éneke betöltötte a templomot. Jézus békéje járt át bennünket.

Nem hiába jött Jézus a Földre. Az emberek, akik nyitottak, befogadók felé, megérzik a belőle kiáramló szeretet erejét, békéjét. Azt a békét, melyet tőle kaptunk, senki el nem veheti tőlünk.

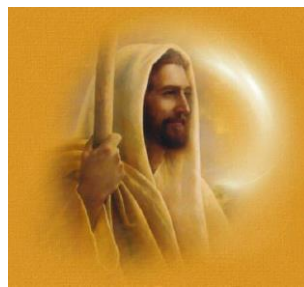
Jézus földi életében mindig békességet kívánt az őt hallgató embereknek. „Békesség nektek!”, így köszöntötte a ház lakóit, ahová belépett, az ő békéjét adta nekik. Ez a legnagyobb Földön kapható ajándék, melyet már születésüinktől fogva magunkban hordozunk, de ez nem elegendő a megtartásához. Ezt az Istentől kapott ajándékot ápolni, gondozni, védeni kell külső és belső támadásoktól, és ez már a mi feladatunk. Elfogadóvá, befogadóvá kell válnunk a jóra, a szépre, a nemesre.

Életünkben vannak hegyek-völgyek, egyszer fent, egyszer lent, ha elesünk, kérésünkre Jézus felsegít, talpra állít, kisegít a bajaink sűrűjéből. Észre sem vesszük, de a probléma-erdőink, melyekbe belesüppedtünk, pozitív irányt

vesznek. „Bízzunk benne”, Jézus mindig erre szólította az őt hallgató sokaságot, akik követték útja során.

Én már sokszor megtapasztaltam, hogy a Jézusba vetett bizalomnál nincs fontosabb. Istent ajándékozásban nem lehet felülmúlni. Mi, földi halandó emberek észre sem vesszük a Teremtőnk ajándékait, mert természetesnek vesszük őket. Például: a Föld életünk élettere, a növény és állatvilág, a víz, a levegő, melyeket nekünk rendelt, csak élnünk kell vele, ápolni, óvni, vigyázni kell rá, hogy értékei megmaradjanak az utánunk következő generációknak is. Embertársakat adott, hogy tudjunk egymás mellett elfogadókká válni, segítségére lenni az arra rászorulóknak, a bajba jutott embertársainknak. Tudjunk megbocsátani a bennünket megbántóknak. Vegyük észre Isten felénk kiáradó szeretetét, azt a sok ajándékot, mellyel naponta elhalmozza gyermekeit.

Nekem is különös megtapasztalásban volt részem esti ima közben, néhány héttel ezelőtt. A gyertyalángot körülölelte egy csodálatos

színekben pompázó szivárvány. Ezt a különös jelenséget néhány percig láthattam. Hálás szívvel köszöntem meg Jézusnak ezt az ajándékot, mellyel igazolta, hogy imámat meghallgatta. Felhívta a figyelmemet az ima fontosságára.

A mindennapi életünkben azonban ne a különös történésekre tegyük a hangsúlyt, hanem az egyszerű hétköznapi csodákra, amelyeket eddig észre sem vettünk.

Deák Istvánné

ÜNNEP A SZÍVEKBEN

*Szépen szól a kis harang, a mennyei templomban,
Hogy Üdvözítőnk Születésnapját a tudunkra adja.*

*Egykor a pásztorok megéreztek az Isteni jelet,
követték a csillagot, mely a Kis Jézushoz vezetett.*

*Egy szegényes istálló, a Kisded születési helye.
Itt kellett az Égi Királynak a Földre Megszületnie.*

Jézus a Megváltó, a világ Megszabadítója!

Eljött, hogy az embert bűneitől megszabadítsa.

Segíts Égi Király!

*Minden földi teremtménynek, hogy
Születésed napját méltóképpen megünnepelje!*

Gyűljön lángra szívünk a Te Szeretetedtől.

*Ennél nagyobb kincset nem kaphat ember a
Teremtőjétől! (Deák Istvánné)*

ÉLMÉNYEK A HITTANOS KIRÁNDULÁSRÓL

Október 22-én izgalmas napra ébredt több mint hatvan hittanos gyermek. Ők részesültek abban a jutalomkirándulásban, amelyet a hitoktatók szerveztek számukra, az előző tanév során nyújtott templomi szolgálataikért.

Reggel, mikor felkeltem, már nagyon vártam a kirándulást, mert tudtam, hogy Szeged híres vallási épületeit és helyszíneit tekintjük majd meg. Az első állomásunk, miután odaértünk, egy szuper játszótér volt. Ezt követően Szeged legnagyobb iskolájához mentünk, melynek neve Karolina Óvoda, Általános Iskola és Gimnázium. Ez, ahogyan a neve is mutatja egyben óvoda, általános iskola és gimnázium. A legjobban itt a kápolnában lévő oltár és az udvaron lévő edzőhely tetszett.

Következő helyszínünk a Szegedi Havas Boldogasszony Templom volt. Ez egy ferences templom és kolostor, amelyről megtudtam, hogy Szeged legrégebbi temploma. Itt nagyon finom sört vettem apukámnak egy közeli üzletben.

A nap további részében a Szent Gellért Szemináriumhoz mentünk, ami egy papnevelő intézet. Erről megtudtam, hogy Krisztián atya is itt tanult, és hogy innen csak az őszi, téli, tavaszi és nyári szünetekben tudtak hazamenni a papnövendékek. Végigjártuk a házat, közösen imádkoztunk és lehetett edzeni is. Ebédünket a Dóm Altemplomában található Katedrális Étteremben fogyasztottuk el, ami nagyon ízletes spagetti volt.

Utolsó állomásként a szegedi Dómot néztük meg, másik nevén Fogadalmi Templomot, melynek két nagyon magas tornya van és ezekből szép kilátás nyílik a városra. Innen is megtekintettük Szegedet. A belső térbe érve megállapítottam, hogy gyönyörű, és nagyon érdekesnek találtam, hogy a bal oldali kis oltárnál egy sárga, aprócska ablak mögött Szent Gellért igazi csontja van. Az orgona pedig azért nagyon jelentős, mert ez az ország

legnagyobb orgonája. Úgy emlékszem, hogy a leghosszabb sípja 5 m hosszú, a legrövidebb pedig 1 cm-es. A dóm harangjátékát én nem tartottam annyira hangosnak. Krisztián atya elmondta nekem, hogy jövőre itt fogják pappá szentelni.

Összességében a kiránduláson én nagyon jól éreztem magam hittanos társaimmal, és a végén még egy másik játszótér is ki tudtunk próbálni. A hazaúton már a buszon elég fáradtak voltunk, így este nagyon jól aludtunk. Remélem, máskor is részt vehetek ilyen szuper programon.

Birk Balázs, 4. a, Piroskavárosi Általános Iskola

Hu-mor-zsák

Az újonnan kinevezett főnökhöz, alighogy elhelyezkedett a szobájában, benyit egy fiatalember. Erre rögtön felkapja a telefont, és mondja:

- Hogyne, igazgató úr, kitűnően érzem magam önöknél. Jó rendben, akkor este találkozunk. Viszonthallásra!

Letészi a kagylót, majd a fiatalemberhez fordul:

- Nos, mit óhajt?
- Jöttem bekötni a telefont!

- Hová még ilyen kora reggel?
- Gyónni.
- Akkor majd csinállok vacsorát.

Az Egyház embereket bíz meg, hogy minél több Bibliát adjanak el. Két hét múlva a gyűlésen beszámolót tartanak. Valaki eladott ötöt, valaki tízet, de a legnagyobb eredményt a dadogós érte el, aki több mint húsz Bibliát adott el. Kérdezik tőle, hogy csinálta?

- A-A-A-Azt mo-mo-mo-mondtam, ha nem ve-ve-ve-veszik meg, fe-fe-fe-felolvasom.

Kopogtatnak a Mennyország kapuján, Szent Péter kikiált:

- Na, mi az?
- Nem mi az, hanem ki az, fiacskám!
- Jó ég! Már megint egy tanárnő!

A pap a plébánia kerítését szögeli. Egy kisfiú áll ott és vigyorogva bámulja.

- Na, kisfiam, te mire vársz itt?
- Arra, hogy a pap bácsi mit fog mondani, ha az ujjára csap a kalapáccsal!

- Hogy jön ki a pap a templomból?
- ???
- Mintha mise történt volna.

KEDVES ISTEN!

A hittanos gyerekek imáikban fogalmazták meg vágyaikat az adventi időszakra, a hétköznapi életükre vonatkozóan.

Ezen az adventon erősítsd meg a hitem és segíts rajtam, hogy az életem boldog legyen és a következő években rengeteg szeretet és boldogság töltse be a mindennapjaim. A karácsony szeretetteli legyen és boldog. Adj erőt Uram!

Áron

Uram, kérlek, segíts az embereknek, mert annyi rossz van a világban, háború, veszekedés, verekedés, és még annyi más, ami rosszat tesz az embereknek és az emberek is rosszat tesznek másokkal.

Bogi

Hálás vagyok neked, hogy vannak olyan személyek, akiket szerethetek. Köszönöm, hogy küldtél nekem egy olyan embert, akit mindennél jobban szerethetek. Kérünk téled egy kis megvilágosodást, hogy szebbnek lássuk az életet. Kérlek szépen, hogy vigyázz ránk, amíg lehet, és hogy akik most velem vannak, azokat hagyd benne az életemben.

Amira

Uram, kérem, segíts jónak lenni, mert nem tudok ellenállni a gonosznak és egyre több rosszba keveredek. Kérem, küldj valamilyen segítséget a gonosz hada ellen, mert így nem „lehet” készülni a születésedre. Ámen.

Andris

Uram, köszönöm, hogy segítesz mindenben, amiben tudsz. Köszönöm a jó és hűséges barátaimat, de az egyik barátom nagyon küszködik a tanulmányaival és téged kérlek, hogy segíts neki.

Attila

Kérlek, Uram, segítsd meg a családom. Segíts anyának a munkahelyén, hogy ne legyen minden munka ráhalmozva, nagyon stresszes mostanában. Segíts apának, hogy meggyógyuljon. Segíts a húgomnak, egy kis méregzsák. Segíts neki lenyugodni, és hogy ne mérgelje fel mindenben magát. Segíts unokahúgomnak, hogy ne piszkálják az oviban, mivel van, hogy sírva jön hozzám emiatt. Segíts nekem a tanulásban és abban, hogy ne piszkáljanak a nagybátyáim, néha nagyon idegesítőek. Segíts az egész családomnak, mamáéknak, dédinek, unokatestvéreimnek. Ámen.

Laura

A gyerekek imáit összegyűjtötte:

Bodorné Ternai Sára hitoktató

TEAOSZTÁS

Az adventi időszak két szerdai délutánján forró teával és zsíroskenyérrel kínálták a járókelőket a Ferences Egyesület tagjai a Szent József-templom előtt. Ezt a tevékenységet évről-évre ismétlődő hagyományként végzik az egyesületi tagok.

Legyünk szentek!

(Megjelent a 2018. októberi számban)

„Szükségünk van reverenda és fátyol nélküli szentekre. Szükségünk van farmeros és tornacipős szentekre. Szükségünk van szentekre, akik moziba mennek, zenét hallgatnak, és barátaikkal sétálnak. Szükségünk van szentekre, akik Istent teszik első helyre, de az egyetemen is kitűnnek. Szükségünk van szentekre, akik időt találnak a mindennapi imára, és képesek a tiszta szerelemre, vagy a tisztaságot megszentelik... Szükségünk van a világban megszentelődő szentekre, akik nem félnek a világban élni. Szükségünk van kólát és hot-dogot fogyasztó, internetező és iPodot használó szentekre.

Szükségünk van olyan szentekre, akik szeretik az Eucharisziát, és nem szégyellnek a hétvégén sört inni vagy pizzát enni barátaikkal. Szükségünk van olyan szentekre, akik szeretik a mozit, a színházat, a zenét, a táncot, a sportot. Szükségünk van társaságot kedvelő szentekre, akik nyitottak, normálisak, barátságosak, vidámak és jó barátok. Szükségünk van olyan szentekre, akik e világban élnek, és meg tudják ízelelni a világ jó és tiszta dolgait, de mégsem világiasodnak el... Legyünk hát ilyenek!”

Ferenc pápa

BÚCSÚ SZABÓ LÁSZLÓTÓL

Fájó szívvel értesültünk, hogy 2022. szeptember 24-én, 64 éves korában elhunyt Szabó László testvérünk.

„Kedves Laci!

A temetésen való búcsúbeszédhez nem volt elég lelkierőm, ezért ezzel a néhány sorral szeretnék Tőled elbúcsúzni saját magam és a Szent József-templom hívő közössége nevében.

Számomra Te voltál az egyházközség egyik leghűségesebb és legszorgalmasabb munkatársa, oszlopa. 2016 szeptemberében kezdtük a templomkerti építkezést, amely igazi közösséggé, barátokká kovácsolta azt a néhány embert, akik két hónapig minden nap ott tevékenykedtek. A Szent család szoborcsoport felújítása, a Györfösi kereszt helyreállítása, a templomkerti csapadék csatorna csöveinek lefektetése, az építkezés utáni talajrendezés, füvesítés, udvari mosdó építése, az időnkénti kolostor-, majd templomi felújítások utáni helyreállítási munkák, a karácsony előtti fenyőfaállítások Nélküled nem készülhettek el. Szerepeltél a városi Passióban is. A mindenkori főzéseite révén részesülhettünk kiváló étkekben.

Lehet, hogy Te nem is tudtad, de mi megtapasztaltuk, a jóságos Szíved hatalmas kegyelem volt az Úrtól. Vezetéseddel mentünk a szegedi Alsóvárosi búcsúba, Óbecsére, Mátraverebély-Szentkútra, Máriaradnára, a Csíksomlyói búcsúra.

Te is azok közé tartoztál, akiknek köszönhetően a mindennapjaink olajozottabban zajlottak, és számomra Te voltál az egyik legfontosabb támasz, akire mindig számíthattam.

Támaszkodhattam a hihetetlen munkabírássodra, szerettem a vehemens, szókimondó énedet is, ami miatt igazi, nagyon hiteles motorja tudtál lenni a közösségünknek. A humorod mindig jókor jött.

Sokat tettél a közösségért, de a családotért mindent megtettél.

Emlékezünk Rád, és akkor velünk vagy, köztünk vagy. Még egyszer mindent köszönök!

Nagyon sok szeretettel: Józsi.”

Révész József, az egyházközség világi elnöke

Fájdalmas veszteség érte Egyesületünket a mindenki által tisztelt és szeretett elnökünk, Szabó László elhunytával.

Egészségügyi gondjait még a nyáron megosztotta velünk. Tudtuk, hogy súlyos betegség támadta meg,

de mindannyian reménykedtünk a kezelések eredményességében, és imádkoztunk a gyógyulásáért. Ezért volt hihetetlen és megdöbbentő számunkra az eltávozásának híre, hiszen nagyon hirtelen és váratlanul ért bennünket. Laci 2016-ban lépett be az Egyesületünkbe, az elnöki tisztséget 2017 márciusától töltötte be. Vezetői feladatait fáradhatatlanul, lelkesen, nagy odaadással látta el. Lendületes, tevékeny egyénisége hiányzik és mindig hiányozni is fog csoportunk életéből. Nagyon szeretett főzni

részünkre, nem múltak el majálisok, főzőversenyek és családi napok az általa készített finom bográcsos ebédek nélkül. Felsorolni is nehéz, mennyi sok egyéb feladatot ellátott, a közösségekért rengeteget fáradozott, ahol kellett, mindig önzetlenül, jó szándékkal segített. Sajnos, a várva várt pici unokája érkezését már nem érthette meg!

Kedves Laci! A következő sorok Neked és Rólad szólnak. A szívünkbe zártunk, és ott fogsz élni tovább. Isten veled!

„Akiknek fontos voltál, azoknak fontos vagy ma is.

Akik valaha szerettek, szeretnek ma is.

És azért, mert nem látunk, még gondolunk Rád.

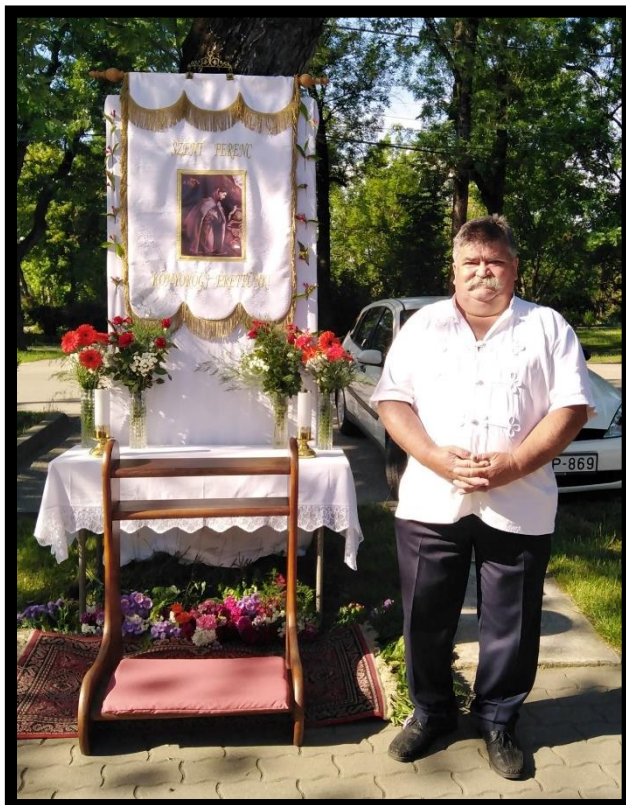
Érezzük, hogy itt vagy...

És itt leszel...

Egészen közel...

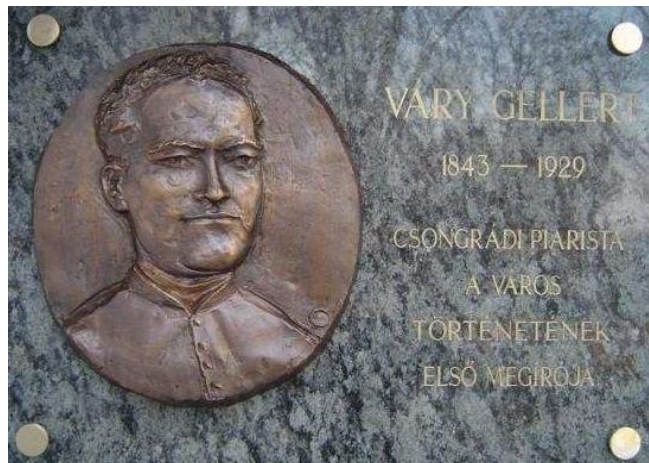
A szívünkben!”

Társaid a Csongrádi Ferences Hagyományokért Egyesületből

ELMENT ISTVÁN

Máté István csongrádi születésű szobrászművész 70 éves korában, 2022 novemberében visszaadta lelkét Teremtőjének. Élete és munkássága öregbítette városunk hírnevét. 2005-ben feleségével, Lantos Györgyivel emléktáblát készítettek Váry Gellért piarista atyáról, amely a kolostor kőfalán került elhelyezésre. Nyugodjon békében! *Felföldi Miklós*

MEGEMLÉKEZÉS

Mindenszentek és Halottak napja alkalmából a Csongrádi Köztemetőben október 31-én szentmisén vehettek részt a római katolikus hívek. A szertartást dr. Tópsi Bálint plébános és Tapodi Krisztián diakónus celebrálta a ravatalozónál.

„Ha pásztor lennél vagy bölcs
Kétezer évvel ezelőtt élnél
Vajon mit tennél,

Mondd csak, mit tennél,
A jászolhoz ugye eljönnél?...
Ha pásztor lennél vagy bölcs

Követnéd-e azt a csillagot
Vagy mondjuk hinnél-e annak az angyalnak,
Aki meglátogatott?

Mondd csak hinnél-e annak az angyalnak, aki
Meglátogatott?”

Pintér Béla: Gyere el a jászolhoz

ADVENT IDEJÉN

A hagyományokhoz híven az idén is elkészült Szent József-templomunk adventi koszorúja.

A gyertyagyújtásos szentmisék után szeretetvendégségen vehettek részt a hívek a kolostor épületében.

ANYAKÖNYVI HÍREK**HÁZASSÁGKÖTÉS**

2022. július 23.

Vastag Tamás és Szepesi Dóra Anna

KERESZTELÉS

Bokros, 2022. április 10.

Drozdik Dániel

Bokros, 2022. november 13. - Aradi Lara

2022. május 29. - Ujszászi Hanna Milla

2022. július 17. - Justin Levente,
Kádár Lili Kamilla, Kádár Szofi Hanna

2022. szeptember 4. - Mihály László

2022. október 23. - Bartók Szilveszter

2022. május 1.

Gyovai Róbert Noel

Laszlo-Buckfield Larissa Mia

2022. július 3.

Szántai Zalán

2022. május 8.

Harmai Boglárka Katalin

2022. május 21.

Pirosca Hanna Lejla

2022. július 31.

Szendrei Markó Azmin

2022. augusztus 14.

Kapás Anna

Juhász László

2022. május 22.

Lovas Lia Anna

2022. augusztus 21.

Szántai Árpád

Paragi Albert

2022. június 12.

Rácz Olivér Noel

2022. május 15.

Kozma Dávid Nolen

Surányi Bíborka

2022. szeptember 25.

Farkas Flóra Ráhel

ELHUNYTJAINK

+Gáspár Mária
+Ács Antal
+Sebestyén Imréné szül.: Kátai Franciska Ilona
+Góg Pálné szül.: Zsíros Margit
+Radics Ferenc
+Patai Imréné szül.: Kallai Gizella
+Dorogi Mihályné szül.: Feje Viktória
+Kolonyi István
+Túri István
+Ornyik Klára Anna
+Huszka István
+László Mihály
+Sebestyén Gyuláné szül.: Horváth Varga Anna
+Palásti Ferencné szül.: Vinis Katalin
+Máté Józsefné szül.: Gácsi Franciska
+Maszlag Imre
+Szűts Tibor Márkné szül.: Szalkai Erzsébet
+Marik József
+Kovács Tiborné szül.: Kocsis Mária
+Donka Ferenc Gergelyné szül.: Paróczai Erzsébet
+Nagy János

+Laczikné Csehpal Éva Rozália
+Hegedűs Ferenc
+Hajdú János Andrásné
szül.: Lekrinszki Mária Valéria
+Kocsis Katalin
+Blázsik Zoltán
+Szabó László
+Katona Jánosné szül.: Túri Piroska
+Lantos Istvánné szül.: Eke Anna Katalin
+Füredi László
+Id. Nagypál Mihály
+Schultz Jenőné szül.: Lucze Etelka Mária
+Sándor Balázné szül.: Keller Franciska
+Máté István
+Donka János
+Botlik Erzsébet
+Makai Ferencné szül.: Lajos Erzsébet

*Adj, Uram, örök nyugodalmat nekik és
az örök világosság fényeskedjék nekik,
Nyugodjanak békében. Amen.*

SZENTMISÉK RENDJE A CSONGRÁDI PLÉBÁNIÁK TEMPLOMAIBAN ÉS AZOK FÍLIÁIBAN

Szent József templom: Hétfő, Szerda, Péntek: 17.00 óra, Vasárnap: 8.00 óra.

Nagyboldogasszony templom: Csütörtök, Szombat: 18.00 óra, Vasárnap: 10.00 óra és 18.00 óra.

Szent Rókus templom: Restaurálás miatt a szentmisék szünetelnek.

Bokros, Szent László templom: 2. és 4. Vasárnap: 11.30 óra.

Felgyő, Szent István templom: 1. és 3. Vasárnap: 11.30 óra.

*Csillag gyúlt a sötét égen,
megszülettél szép reményem,
csendben pihensz anyád karján,
reménységünk éjszakáján.*

(Sillye Jenő)

*Csillag gyúlt a sötét égen,
aludj csendben szép reményem,
Atyád őrzi édes álmod,
mint ahogy Te a világot.*

**ÁLDOTT KARÁCSONYI ÜNNEPEKET ÉS
KEGYELMEKBE GAZDAG ÚJ ESZTENDŐT
KÍVÁNUNK KEDVES OLVASÓINKNAK!**

**TÁMOGATÁSAIKAT AZ ALÁBBI
SZÁMLASZÁMRA VÁRJUK, KÖSZÖNJÜK!**

Szent József Plébánia - Csongrád
OTP Bank: 11735050-20441007

IRODAI FOGADÓÓRÁK A PLÉBÁNIÁKON

Szent József Plébánia: 06-63/483-063

Hétfő, szerda, péntek: **16.00 – 17.00 óra**

Nagyboldogasszony Plébánia: 06-63/475-027

Hétfőtől – péntekig: **9.00 – 12.00 óra**

*Harang-Szó újságunkat a plébánia honlapján, a
www.kistemplom-csongrad.hu oldalon színesben is
megtekinthetik, olvashatják és onnan le is tölthetik!*

SZERKESZTŐI ÜZENET

Terveink szerint lapunk következő száma Húsvétkor jelenik meg. Kérjük, hogy a közlésre szánt írásait 2023. március 15-ig juttassák el a szerkesztőség részére.

Kérjük, hogy lehetőségeikhez mérten anyagilag is támogassák a következő szám kiadását, a nyomdaköltség 125 Ft/db megtérítésével! Köszönjük!

HARANG-SZÓ

68. szám

A Csongrád - Piroskavárosi Szent József Plébánia és a bokrosi Szent László templom híveinek lapja.

Megjelenik évente 2-4 alkalommal, 300 példányban.

Felelős kiadó: Tópsi Bálint plébános

Szerkesztők: Túrinné Nádudvari Mária, Kovács Zoltánné

Tördelés, fotó: Pap Imre

Cím: 6640 Csongrád, Piroska János tér 4.

Tel./Fax: 06-63/483-063

Honlap: www.kistemplom-csongrad.hu

E-mail: szent.jozsef.plebania.csongrad@gmail.com

Nyomdai munkák: Fotó-Print Stúdió, Csongrád